

бцѣтѣ, и забодѣ а на трѣсть, и напоюваше го, и говореше: ѡставѣте, да видиме, да ли ще дойде Иліа да го снѣме.

37 Я Исусъ, като испустѣ голѣмъ гласъ, и зджхна.

38 Н забѣса та церковна се разарѣ надве, ѡ горе до долѣ.

39 Н като видѣ сотнико, който стоѣше срѣщѣ негѡ, защо като выкна така, и зджхна, рече: воистиннѣ тоа человекъ бѣше ѡвнѣ Бжїи.

40 Н бѣха и жены, който глѣдаха ѡ далече: и въ нѣхъ бѣше Марїа Магдалиѣна, и Марїа Мѣйка та на Іакѡва мѣлагѡ, и на Іусїа, и Ѣалѡміа:

41 Който хѡдѣха слѣдъ негѡ, и когѣто бѣше въ Галїлеа, и слѣдѣваха мѣ: и дрѣги много, който се воискачиха съ него заедно во Іерусалимѣ.

42 Н като мржкна (защото бѣше петокъ, който ѣ предъ сѣбѣвѣта та.)

43 Дойдѣ Іѡсифъ, който бѣше ѡ прѣмаѡгѣа, благоокразенъ совѣтникъ, който и той чѣкаше царство то Бжїе, и дерзна та влѣзе при Пїлатѣ, и поискѣ тѣло то Исусово:

44 Я Пїлатъ се почѣди да ли ѣ вече оумрѣлъ: и повскѣ сотникатъ, и попыта

го дали ѣ ѡдавна оумрѣлъ: 45 Н като разврѣ ѡ сотникатъ (защо ѣ оумрѣлъ) даде на Іѡсифѣ тѣло то.

46 Я той кѣпи плащаницѣ, и свали тѣло то Исусово ѡ врѣстатъ, и ѡвнѣ го съ плащаницѣ та: и тѣри го въ грѣбатъ, който бѣше и зсѣченъ ѡ камень: и привали камень надъ вратѣ та грѣбни.

47 Я Марїа Магдалиѣна, и Марїа Іусїева гдѣдаха гдѣ го тѣраха.

ГЛАВА 31.

И като се мина сѣбѣвѣта та, Марїа Магдалиѣна, и Марїа мѣйка та Іакѡвѡва, и Ѣалѡміа, кѣпиха дрѡмѣтъ да и дѣтъ да помажанъ Исуса.

2 Н многѡ рѣнѡ въ ѣднѣ ѡ сѣбѣвѣтъ те дойдохѣ на грѣбатъ, когѣто и згрѣваше слѣнце то.

3 Н адѡаха по междѣ си: кой ще да ни ѡвали кѡмшкатъ ѡ вратѣ та грѣбни;

4 Н като поглѣднѣха, видѣха защо бѣше ѡваленъ кѡмшко: защото бѣше многѡ голѣмъ.

5 Н като влѣзоха въ грѣбатъ, видѣха ѣдногѡ юноша, който седѣше ѡ дѣсна та страна, ѡвлеченъ въ дрѣхи бѣлы: и растреперѣхасѣ ѡ стрѣхъ.